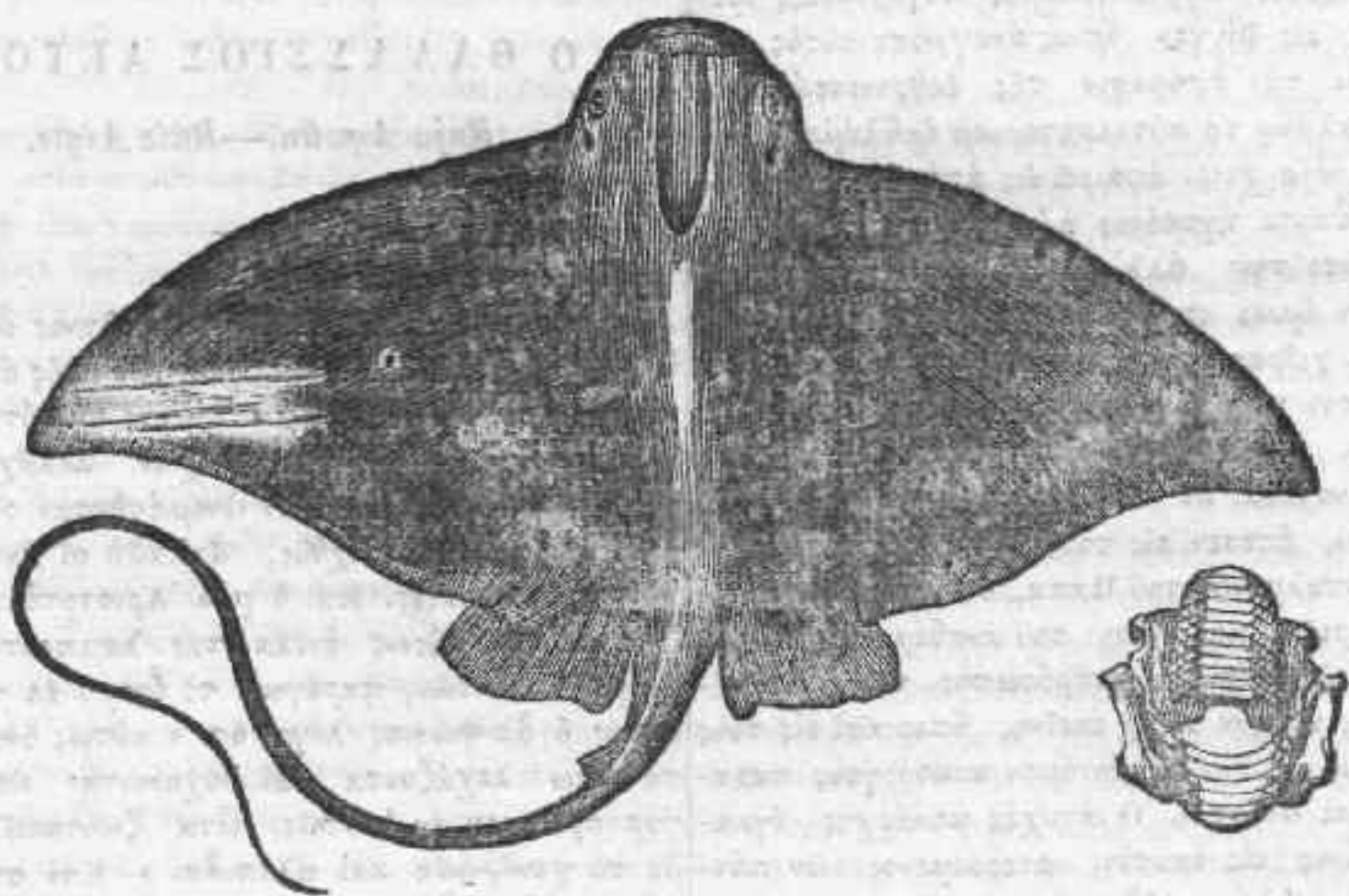

κρίθη διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀετοῦ. Ἀλλὰ εἰς ἄλλας ἀκτὰς, βάνκους καὶ ἀγώνου φαντασίας ἄλιεις, μὴ δυνάμενοι ν' ἀντιλάβωσι καὶ γεννήσωσιν εἰκόνας τοσοῦτον εὐγενεῖς καὶ τερπνὰς, ἐπὶ τῆς ἐξεχούσης κεφαλῆς καὶ τῶν ἐξωγκωμένων ὁ θαλμῶν τῆς Ρίνης, διέκρινον εἰκόνα δυσειδοῦς ζώου, καὶ ὠνόμασαν αὐτὴν τὴν Ρίνην φρόνον θαλάσσιον, (cetapaud de mer) ». Τὸ δέριμα αὐτοῦ εἶναι σκληρὸν καὶ κακλυμμένον ὑπὸ γλοιώδους τινὸς ὕλης· οἱ δὲ ὀδόντες πλακωτοὶ καὶ τεθειμένοι κατὰ πλειοτέρας στοιχοῦς· ἔχει οὖραν στρογγύλην, εὐστροφον, διπλάσιος μεγαλητέραν τοῦ ὅλου σώματος καὶ ἀπολήγουσαν εἰς λεπτὸν νῆμα.

Ἐκτός τοῦ περιέργου τούτου σχηματισμοῦ, ὁ θαλάσσιος Ἀετὸς εἶναι ὠπλισμένος διὰ φοβεροῦ τινος κέντρου, τὸ ὁποῖον μόνον ἀρκεῖ νὰ καταστήσῃ

ναί ἐπίσης κινδυνωδέστατα καὶ διὰ τὸν ἄνθρωπον· διότι οἱ κοσμοῦντες τὸ πλῆκτρον ἀγνυστροαιθεῖς ὀδόντες εἶναι οὕτω πῶς τεθειμένοι, ὥστε εἰσερχόμενοι εἰς τὸ σῶμα, δὲν ἀποσπῶνται χωρὶς νὰ κατασπαράξωσι τὰς σάρκας· ὡς ἐκ τούτου οἱ ἄλιεις, ἀλλ' ὡς συλλάβωσι θαλάσσιον Ἀετὸν, ἐκκόπτουσιν ἀμέσως καὶ ρίπτουσιν εἰς τὴν θάλασσαν τὴν οὖραν μετὰ τοῦ κέντρου.

Τὰ δὲ ἐκ τῆς πληγῆς τοῦ κέντρου τούτου ὀλέθρια καὶ συνεχῶς θανατηφόρα ἀποτελέσματα, παρέσχον αἰτίαν εἰς τοὺς ἀρχαίους νὰ δοξάζωσιν, ὅτι τὰ κέντρα ταῦτα περιέχουσιν ἰσθόλον ὕλην, τὴν ἰποῖαν ἐκχέουσιν ἐπὶ τοῦ τραύματος. Ὁ Αἰλιανὸς, ὁ Πλίνιος, ὁ Ὀππιανὸς καὶ πολλοὶ ἄλλοι τοῦ καιροῦ ἐκείνου φυσιολόγοι, διηγοῦνται τεράστια συμβάντα περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς ἰσθόλου ὕλης τοῦ

ΘΑΛΑΣΣΙΟΣ Αἶετος.

τῶν ἰχθύν τούτων ἄξιον ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Τὸ κέντρον τοῦτο εὐρισκόμενον πρὸς τὴν βῆσιν τῆς οὐρᾶς, πλησίον τοῦ παρ' αὐτοῦ πτερυγίου, εἶναι πολὺ δυνάτον, πλατὺ καὶ μακρὸν ὑπὲρ τοὺς πέντε πολλαπλασιασμοὺς, ἔχει δὲ τὴν διεύθυνσιν πρὸς τὴν ἄκρην τῆς οὐρᾶς. Κατ' ἔτος σχεδὸν τὸ κέντρον τοῦτο πίπτει, ἀλλὰ τῆς πτώσεως προηγείται ἡ ἀνάφυσις ἐκεῖ πλησίον ἐτέρου ἢ καὶ δύο νέων κέντρων.

Οὕτως ὠπλισμένος ὁ Θαλάσσιος Ἀετὸς περιφέρει ὑπερφάνως ἐπὶ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης τὸ παλαιὸν αὐτοῦ σῶμα, πρὸς ἑνὶ σφοδρῶς καὶ βραδείως, κινῶν τὴν στροινοειδῆ αὐτοῦ οὖραν μετὰ πολλῆς ταχύτητος, καὶ ἀρπάζων δι' αὐτῆς ὅσα ἤθελεν ἀπαντήσῃ θαλάσσιον ζῶα, τὰ ὅσα φονεύει ἀμέσως, βυθίζων ἐντὸς τοῦ σώματος αὐτῶν τὸ θανατηφόρον αὐτοῦ κέντρον.

Πᾶς τις ἐννοεῖ ὅτι τὰ φοβερά ταῦτα κέντρα εἰ-

θαλασίου Ἀετοῦ, ἀποδίδοντες αὐτῇ δραστηριότητος δηλητηρίου ἐνεργεῖαν. Ἐπίστευον μάλιστα ὅτι ἡ δηλητηρίου δύναμις αὕτη, διατηρεῖ ἐπὶ πολὺ τὴν ὀλεθρίαν αὐτῆς ἐνεργεῖαν ἐν τῷ κέντρῳ, καὶ ἀφοῦ αὐτὸ ἀποχωρισθῇ τοῦ σώματος τοῦ ἰχθύος, δυνάμενον νὰ φονεύσῃ τὸ βιωμενικότερον ζῶον διὰ μόντης τῆς ἀφῆς, νὰ μαράνη τὸ ζωηρότερον φυτόν, νὰ ξηράνη μεγαλήτερον δένδρον· ἐπὶ τέλους εἰς τὸ κέντρον αὐτὸ ἀπέδιδον μαγνητικὸν ὄπλον δύναμιν, ὅτε ἡ γοῆτις Κίρκη ἔδιδεν εἰς ὅσους ἤθελε νὰ καταστήσῃ νικητὰς τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

Ἀλλ' ἐκ παρατηρήσεων τῶν νεωτέρων φυσιογράφων ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ κέντρον τοῦ θαλασίου αἰετοῦ δὲν ἔχει δηλητηρίαν δύναμιν, οὐδ' ὑπάρχουσι παρ' αὐτῷ ἀδένες ἢ ἄλλα λυμπατικά ἀγγεῖα περιέχοντα οἰονδήποτε δηλητηρίον· τὸ δὲ μέγεθος, ἡ σκληρότης, ἡ υπερβάλλουσα δύναμις δι' ἧς ὁ ἰχθύς οὗτος κεντρίζει, τὸ ὀδοντωτὸν καὶ ἀγριστροφῶδες πε-